

5. juli 2021

EM2021/033

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til §33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges, til EM2022, at fremsætte forslag til ændring af Råstofloven¹, således at lovens § 1, stk. 2, får følgende ordlyd: "Ved Inatsisartutloven skal det sikres, at aktiviteter omfattet af loven udføres forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed samt hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med, under tilsvarende forhold, anerkendt bedste internationale praksis, tilpasset lokale grønlandske forhold". I § 83 skal formuleringen "god international praksis" ligeledes ændres til "bedste internationale praksis, tilpasset lokale grønlandkse forhold". Endvidere skal der i loven indføres bestemmelser om, at Nalakkersuisut skal offentliggøre oplysninger om ansøgninger om tilladelser til forundersøgelser, således at lokalbefolkning og øvrige interessenter, på et så tidligt tidspunkt som muligt, bliver opmærksomme på sådanne aktiviteter.

(Medlem af Inatsisartunut Mariane Paviasen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Det siges at vi har den bedste råstoflov i verden, men velvidende at det efter erfaringerne ikke er rigtigt, fremsætter jeg hermed forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde og forelægge et ændringsforslag til råstofloven, i håb om at vi derved får den bedste

¹ Inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, med senere ændringer.

lovgivning med hensyn til dem, der agter at igangsætte råstofaktiviteter, og ikke mindst for befolkningen.

I loven står der idag:

“§1 stk.2. Ved Inatsisartutloven tilstræbes, at aktiviteter omfattet af loven udføres forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed samt hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med, under tilsvarende forhold, anerkendt god international praksis.”

Af den gældende lovs § 1, stk. 2, fremgår det, at det skal tilstræbes at udføre aktiviteter forsvarligt. Her skal der i stedet for tilstræbes stå, at aktiviteter skal udføres forsvarligt, hvor befolkningen og selskaber så kan sikre sig hvor grænsen går, samt befolkningen nu skal være beskyttet via lovgivningen.

Følgende ord, der bruges i loven, “med hensyn til”, “tilstræbes at udføres” samt “i overensstemmelse med anerkendt god international praksis” bør erstattes med klare krav til råstofaktiviteter i Grønland, for vi har brug for en klar og umiskendelig lov.

Man bør ligeledes ændre sætningen i lovteksten “i overensstemmelse med anerkendt god international praksis”, brugen af denne sætning er misvisende, for hvem skal afgøre, hvilken type af råstofudvinding, der er den bedste at anvende i Grønland?

Jeg synes, at med hensyn til forståelsen af disse ord, at det afhænger af hvordan de bliver fortolket og af hvem, råstofselskaberne kan nemlig selv vælge at anvende den metode, de anser som værende den bedste i verden, og måske vælger de den metode, de anser som den billigste for dem selv, eller også kan det komme til at afhænge helt af hvordan forståelsen bliver hos de skiftende Naalakkersuisut. Det er derfor yderst nødvendigt, at få en klar og tydelig lovgivning, hvor de krævede metoder til råstofaktiviteterne står skrevet, da det er yderst nødvendigt, at vi fremadrettet får en umiskendelig lovgivning, som er betryggende over for råstofselskaberne og ikke mindst for befolkningen.

Af bemærkningerne til Råstofloven fremgår det, at "forvaltning og udøvelse af råstofaktiviteter i Grønland, som hidtil skal være i overensstemmelse med bedste internationale praksis på området". Jeg mener derfor, at det vil være hensigtsmæssigt, at lovteksten justeres, således at den afspejler hensigten med loven. Dvs. at det ikke blot er "god international praksis" men "bedste internationale praksis, tilpasset til lokale grønlandske forhold", der danne grundlag for forvaltningen. Man kunne måske mene, at der er tale om en symbolsk ændring, da "den bedste internationale praksis", som nævnt, allerede fremgår af bemærkningene, det er yderst vigtigt at man bruger det bedste internationale praksis, men disse skal være tilpasset til det lokale område, i stedet for et praksis der nok er bedst tilpasset til eks. Afrika.

Det er meget svært at sammeligne vort land og vores levevis med andre, der bør være råstofsaktivitetsmetoder i lovgivningen der passer til vort land, således at vores levevis, der i høj grad har udgangspunkt i hvilke land- og havbaserede ressourcer landet har at tilbyde os, ikke bliver forstyrret. Derfor pålægger jeg at der i loven indskrives klare og tydelige og internationalt anerkendte ord, der angiver begrænsninger og muligheder.

I øvrigt er det ønskeligt at ændre på høringer hvor det bliver et krav om at høringer der vedrører forundersøgelses ansøgninger til et område, skal gøres mere synligt end man gør idag.

Jeg mener at det er vigtigt, at lokalbefolkning og forskellige interessenter, herunder f.eks. NGO'er, på et så tidligt tidspunkt som muligt bliver opmærksomme på eventuelle forundersøgelsesaktiviteter, dermed også give deres mening til kende om det ansøgte sted. Derfor vil det være hensigtsmæssigt, hvis Nalakkersuisut løbende offentliggør oplysninger om ansøgninger til forundersøgelsesaktiviteter.

Til sidst vil jeg udtrykke, at jeg byder råstofaktiviteter velkommen, men at man må opnå en råstofaktivitet, der ikke er til gene for borgerne, miljøet og de eksisterende erhvervsvirksomheder skal have mulighed for at udvikle og ikke stoppes af mineaktiviteter i Grønland, og med disse ord, forelægger jeg mine forslag til ændring af Råstofloven.

Tak.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Det forventes, en ændring af loven, inkl. oversættelse og høring mv. vil kunne gennemføres inden for, hvad der svarer til 1 A/C årsværk.

Forslagets krav om løbende offentliggørelse af ansøgninger om tilladelse til forundersøgelse forventes at kunne løftes inden for forvaltningens nuværende ramme.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private:

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.